

PARROQUIES@RENYNS

Sant Martí d'Arenys de Munt i Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)

25 ABRIL 2020 - FESTA DE SANT MARC, EVANGELISTA / A - NÚM. 34

LECTURES DEL DIA

· Lectura primera
I Pe 5, 5-14

Us saluda Marc, el meu fill

· Salm responsorial
Sl 88

R. Senyor, cantaré tota la vida
els vostres favors

· Vers abans de l'evangeli
I Co 1, 23.24

Nosaltres prediquem un
Messies crucificat, que és el
poder i la saviesa de Déu

· Evangeli
Mc 16, 15-20

Prediqueu a tothom
la Bona Nova de l'evangeli

SANTORAL

Sant Marc, evangelista
Sant Aní, bisbe

INTENCIONS DE MISSA

- Difunts:

Maria Teresa Pons Ramon
(5è aniversari)

Enric Mollfulleda Borrell

Maria Closa Macià
(aniversari)

Jaume Armisén Miguel

Jaume Calafell Cruañas

Antònia Cadellans Horta

Manuel Xavier Costa

- Agraïment:

A tot el personal sanitari
que tantes atencions, mèdiques
i humanes, presten als malalts
i a les seves famílies

UNES PARAULES

Benvolguts i benvolgudes, suposo que abans-d'ahir i ahir vau rebre multituds de missatges de Sant Jordi, de roses i llibres, d'abraçades virtuals i de bon disigs, signe d'una societat que es vol sentir formant part d'un col·lectiu. Però també suposo que tots haureu trobat a faltar una cosa: la proximitat d'aquells que més estimem. I això, que ho hem viscut en l'àmbit social, m'ha fet pensar també en el que estem vivint en l'àmbit religiós, i que justament hi reflexionava el Papa Francesc un d'aquests dies de Pasqua, on ens deia: «En aquests dies de confinament vivim el perill de construir-nos una vida només digital. Estem junts, però sense estar-ho. I aquesta situació, que també és la que ha de viure l'església en aquests moments de dificultat, no es pot convertir en l'ideal d'Església». És una reflexió bonica que ens fa entendre el veritable sentit de l'Església. No podem pensar que el futur es construirà amb una església virtual, sinó que el futur es construirà, més que mai, amb una església comunitat, perquè l'Església, els sagraments, el poble de Déu són concrets. És cert que ara només podem viure aquesta església, però amb el desig de poder refer la veritable església, aquella que és comunitat. Perquè tot i que són els moments d'intimitat amb el Senyor, moments de pregària en la solitud de les nostres habitacions, la veritable familiaritat amb el Senyor es viu en l'interior d'una comunitat. Per això, al mateix temps que sentim nostàlgia dels sagraments que no podem rebre, sentim-ne també de no poder celebrar junts. I preparem-nos, per quan el confinament acabarà, per veure què haig de fer jo per construir una veritable comunitat.

Mn. Joan Soler i Ribas

L'EVANGELI (Mc 16, 15-20)

En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els digué: «Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'evangeli. Els qui creuran i es faran batejar, se salvaran; els qui no creuran, seran condemnats. Els qui hauran cregut faran miracles com aquests: expulsaran dimonis pel poder del meu nom, parlaran llenguatges nous; si agafen serps amb les mans o beuen metzines no els faran cap mal; els malalts a qui hauran imposat les mans, es posaran bons».

Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells se n'anaren a predicar pertot arreu, i el Senyor hi cooperava confirmant la predicació de la paraula amb els miracles que la seguien.

COMENTARI

Avui, festa de Sant Marc, evangelista, se'ns proposa llegir el final del seu evangeli. I si bé és cert que per a les orelles d'avui algunes de les afirmacions que fa són complicades d'entendre, com ara que expulsarà dimonis, que no els faran mal les serps ni les metzines, hem de ser capaços d'anar més enllà i entendre que Marc, el que volia, era que allò que ell havia vist i viscut, allò que no sabia com explicar, fos conegut per tothom. Ell que era un jueu de cultura grega, que fou deixeble de Sant Pau a qui va ajudar quan era a la presó i després fou el testimoni del martiri de Pere ens diu: «No passarà res als qui creguin en el Senyor!». Déu n'hi do! Ell que va veure com perseguïen, tancaven i mataven als deixebles. Aleshores? Per què diu que no els passarà res? Doncs, perquè ell té molt clar que els qui creuen en Jesús seran salvats, i amb això en tenia prou. Creure en Jesús i en el que ell va predicar i va fer, no us sorprèn? ¿Què van viure, realment, aquella gent d'Israel amb Jesús que foren capaços d'anar fins al final, que foren capaços de perdre tot allò que era valorat pels homes per guanyar tot allò que era valorat per Déu? Serem capaços de viure-ho nosaltres?